

РЕШЕНИЕ

№ 1839

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11554** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Верде Транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] представлявано от управителя Б. Н., чрез адв. П. Д., срещу Решение № № 20059692 от 22.09.2022г. „постановено по административно наказателно дело № 6454 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102 - ри състав.

С обжалваното решение СРС е потвърдил изцяло Наказателно постановление № 22-006246 от 22.07.2020г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ и на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ на „Верде Транс“ ЕООД, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 /хиляда и петстотин / лева.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила, както и наложеното наказание е явно несправедливо – представляващи касационни основания по чл. 348 от НПК. В тази връзка се прави подробен анализ на мотивите на атакуваното решение. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се

отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител. С постъпила чрез адв. П. Д. молба от 23.02.2023г. моли да бъде даден ход на делото в негово отсъствие и съда да постанови решение, с което да отмени първостепенния съдебен акт и наказателното постановление.

Ответникът – Дирекция Инспекция по труда С. - в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна и срещу подлежащ на касационен контрол акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, а решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. Съображенията са следните:

Делото е второ по ред, като по жалбата на „Верде Транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е било образувано първоначално НАХД № 10896/2020г. по описа на СРС, 99-ти състав, но с решение № 2749 от 23.04.2021 г. по КНАХД №1834/2021 г. по описа на АССГ, 9-ти състав, първостепенния съдебен акт е отменен, а делото е върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД. Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

При новото разглеждане на делото районният съд е възприел от фактическа страна, че от 06.03.2020г. до 26.03.2020г. била извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „ВЕРДЕ ТРАНС“ ЕООД – [населено място], вследствие на която се установило, че на И. П. П., който в периода между м. 12.2019г. и м. 02.2020г. е работил в дружеството, не е изплатено трудово възнаграждение. На 20.12.2019г., между дружеството „В. Т.“, в качеството му на „работодател“, и св. И. П. П. (като „работник“) бил подписан трудов договор № 24/20.12.2019г., според който работодателят възлагал, а работникът приемал да изпълнява длъжност „шофьор на товарен автомобил“, с работно време от 8 часа, при уговорено месечно трудово възнаграждение от 610 лева, което да се изплаща до 25-о число на месеца, следващ месеца на полагане на труда, като се предвиждал и 20 работни дни платен годишен отпуск; уговорени били и други условия по индивидуалното трудово правоотношение (срочност на договора - шест месеца при усл. на чл.67, ал.1, т.1 вр. чл.70, ал.2 от КТ и др.). Трудовият договор бил регистриран в регистъра на НАП, а на работника бил проведен първоначален инструктаж, като му били връчени длъжностна характеристика и справка за регистриране на договора.

В рамките на уговорения период от 20.12.2019г. до 20.06.2020г. св. И. П. изпълнявал своите трудови функции на шофьор, като бил командирован за извършване на превоз на стоки по маршрут България - Италия - България със Заповед за командироване № 001/10.01.2020г. за период 11.01.- 17.01.2020г.; в периода 25.01. - 01.02.2020г. бил командирован със Заповед за командироване № 002/24.01.2020г. за транспорт по

същия маршрут, като в периода 08.02. - 13.02.2020г. бил командирован по същия маршрут за транспорт на стоки със Заповед за командироване № 003/07.02.2020г. , като работникът представил и отчети за командировките.

Със Заповед № 22/14.02.2020г., на осн. чл.71, ал.1 от КТ, едностранно от работодателя „ВЕРДЕ ТРАНС“ ЕООД бил прекратен трудовият договор със св. П., като няма данни въпросната заповед да е връчвана на лицето.

По телефон св. И. П. известил управителя на „ВЕРДЕ ТРАНС“ ЕООД, че напуска дружеството, като подал и жалба до трудовата инспекция в столицата относно възникнали проблеми с неизплатени му дължими трудови възнаграждения и други плащания.

В периода 06.03. -26.03.2020г. от служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място] – св. А. Н. (на длъжност „главен инспектор“), заедно с нейните колеги Е. Г. (на длъжност „инспектор“) и Г. С. (на длъжност „инспектор“) извършили проверка на дружество „В. Т.“ по спазване на трудовото законодателство. Проверката е извършена в присъствието на Б. Н. - управител на въпросното търговско дружество.

При извършената проверка трудовата инспекция установила редица нарушения по трудовото законодателство от еднотипен или сходен характер - неизплатени уговорени трудови възнаграждения за м. декември 2019г.; за м. януари и за февруари 2020г. относно работника И. П.; неизплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск при прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно чл. 224, ал.1 от КТ; неизплащане на дневни пари за периодите на командироването на св. П. по горните заповеди за командировка, съгласно чл.215, ал.1 от КТ и други. За отстраняване на констатираните нарушения и на вредните последици от тях били дадени конкретни задължителни за изпълнение предписания (общо 13 бр.), както и срокове за изпълнение на предписаното. Всички констатирани при проверката фактически обстоятелства, установените нарушения и дадените предписания за тяхното отстраняване, били отразени в Протокол за извършена проверка (П.) изх. № ПР-2006820 от 26.03.2020г., като с Решение от 27.03.2020г. били поправени очевидни фактически грешки в П. относно сроковете за изпълнение на предписанията.

Конкретно, предписанието под № 3, дадено на основание чл. 404, ал.1 т.1 и т.12 от КТ с П. изх. № ПР-2006820 от 26.03.2020г. до дружеството –работодател, било да заплати уговореното трудово възнаграждение на работника И. П. П. за месец 02.2020 година, съгласно чл. 128, т.1 от Кодекса на труда, в определения срок – до 15.04.2020г. Управителят на дружеството не е обжалвал посоченото предписание.

В периода от 21.04.2020 до 09.06.2020г. служители в столичната дирекция на инспекцията по труда – св.Р. А.-Г. (на длъжност „главен инспектор“), Д. К. (на длъжност „началник отдел „Условия на труд“), А. Н. (на длъжност „главен инспектор“ и Г. Й. (на длъжност „главен инспектор“) извършили последваща проверка на жалбоподателя „ВЕРДЕ ТРАНС“ ЕООД по спазване на трудовото законодателство и изпълнение на задължителните предписания, дадени с П. изх. № ПР-2006820/26.03.2020г. Установено е , че не са били изпълнени 7 бр. от дадените предписания в това число и коментираното предписание под № 3 – а именно да бъде изплатено уговореното трудово възнаграждение за извършената работа за м. февруари 2020г. на работника И. П. П., съгл. чл.128, т.2 от КТ, в срок до 15.04.2020г., като от страна на дружеството не били представени никакви платежни документи (фиш, касов ордер, разписки, банково извлечение или подпис във ведомост), свидетелстващи за плащането на дължимата сума. В допълнение, управителят на дружеството -

жалбоподател предоставил писмено сведение от дата 09.06.2020г., в което посочил, че към дата 08.06.2020г. не бил изплащал възнаграждения, обезщетения и командировъчни пари на работника И. П. П.. За установеното при повторната проверка бил съставен П. изх. № 2010247 от 09.06.2020г.

При така установените данни, на 09.06.2020г. св. Д. К. преценила, че има данни за административно нарушение, и затова съставила и Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-006246 от 09.06.2020г., в който били отразени обстоятелствата по извършената проверка, фактическото описание на процесното нарушение - неизпълнение на дадено на осн. чл.404, ал.1, т.1 и т.12 от КТ задължително предписание под № 3 в П. изх. № ПР-2006820 от 26.03.2020г., а именно да бъде изплатено уговореното трудово възнаграждение за извършената работа за м. февруари 2020г. на работника И. П. П., съгл. чл.128, т.2 от КТ, в срок до 15.04.2020г., като били посочени и нарушените законови разпоредби (чл.415, ал.1 от КТ), като актът бил съставен в присъствието на двама свидетели по съставянето му и на управителя на дружеството, а след подписването му- екземпляр от него бил връчен на законния представител на дружеството с разписка. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН били представени писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН, на 22.07.2020г. директорът на дирекция „Инспекция по труда” - [населено място] издал процесното Наказателно постановление № 22-006246/22.07.2020г., в което били описани обстоятелствата по извършената проверка, фактическото описание на нарушението (неизпълнение на задължителното предписание под № 3, както и нарушените законови разпоредби (чл.415, ал.1 от КТ), като на осн. чл.416, ал.5 от КТ на дружеството „ВЕРДЕ ТРАНС” ЕООД била наложена „имуществена санкция” в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева за нарушението.

НП било връчено на 31.07.2020г. с разписка, а с жалба от 07.08.2020г. същото било оспорено пред СРС.

На 06.10.2020г. св. И. П. получил от дружеството дължими суми, чрез банков превод, във връзка с образувано ИД.

Настоящият касационен съдебен състав съобрази, че при формиране на вътрешното убеждение на контролирания съд, относно изведените фактически обстоятелства, стриктно са спазени процесуалните правила, като е извършен пълно, всестранен и обективен анализ на допустимите доказателствените източници, при съобразяване с действителното им съдържание, с посочване кои от тях са кредитирани и кои не и по какви съображения, а доводите в обратен смисъл на касатора са неоснователни.

Софийският районен съд правилно е приел, че АУАН и НП са издадени при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаване на административнонаказателното производство, в хода на което е санкциониран касационния жалбоподател. Както АУАН, така и НП, са съставени от компетентни органи. Спазени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, субекта на нарушението, обстоятелствата, при които последното е извършено, пълно, точно, ясно и в достатъчна степен е индивидуализирано вмененото на касатора административно нарушение, позволяващо му да разбере в какво е обвинен и срещу какви факти да се защитава. Спазени са и изискванията на чл. 40 от ЗАНН и чл. 43 от ЗАНН. АУАН е съставен - присъствието на представител на дружеството-нарушител и на двама

свидетели. Актът е подписан от лицата посочени в него.

По отношение материалната законосъобразност на НП районният съд е обосновал верния извод, че събраните по делото доказателства установяват по изискуемия несъмнен и категоричен начин извършването от обективна страна на нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ, тъй като „ВЕРДЕ ТРАНС“ ЕООД, в качеството си на работодател не е изпълнило задължителното предписание под № 3, дадено на основание чл. 404, ал.1 т.1 и т.12 от КТ с П. изх. № ПР-2006820 от 26.03.2020г. а именно да заплати уговореното трудово възнаграждение на работника И. П. П. за месец 02.2020 година, съгласно чл. 128, т.1 от Кодекса на труда, в определения срок – до 15.04.2020г. При извършена последваща проверка на 09.06.2020г. е констатирано, че това задължително предписание под № 3 не е било изпълнено. Фиксирането на срок, в който деецът следва да извърши предписано действие, в административнонаказателен аспект означава, че след пропускането на срока деянието е довършено. В случая срокът на предписанието е изтекъл на 15.04.2020г. и нарушението е извършено на 16. 04. 2020 г., както е посочено в НП и както правилно е приел и СРС. Нарушението е извършено в [населено място], доколкото съгласно чл. 270 ал.1 от КТ трудовото възнаграждение се изплаща в предприятието, където се извършва работата.

Санкционната разпоредба на чл. 415, ал. 1 от КТ предвижда, че работодател, който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Имуществената санкция в случая е наложена на юридическо лице - работодател в установения от закона минимален размер, което не позволява нейното намаляване – арг. от чл. 27 ал.5 от ЗАНН, а съответно доводите на касатора за явна несправедливост на наложеното наказание са неоснователни.

По изложените правни съображения, касационната инстанция приема, че оспореното решение на СРС, при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова общо в размер на 320 лева (по 80 лв. за всяка от съдебните инстанции - по нахд № 10896/20 г. на СРС, кнахд 1834/21г. на АССГ, нахд 6454/21г. на СРС и кнахд №11554/22г. на АССГ).

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VIII- ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20059692 от 22.09.2022г., постановено по нахд № 6454 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102 - ри състав. ОСЪЖДА „Верде Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление:

[населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] представлявано от управителя Б. Н., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] разноски в общ размер на 320 лева за юрисконсултско възнаграждение за двете разглеждания на делото пред първата и касационната съдебни инстанции.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.